

Yiyiniz içiniz ancak israf etmeyiniz (Araf 31)

[Banu Atabay'ın lezzetler.com Yemek Tarifleri Sitesi](http://www.lezzetler.com)

AZERİCE SANAT

Türkiye'de 30 yaş üzeri hemen herkes Üzeyir Hacıbekov'un Arşın Mal Alan operetini iyi bilir. Bir anlamda bu eser Türk insanına Azeri sanatının varlığını hatırlatan yeni bir başlangıç oldu.

Bu operet sayesinde başta bizim gibi sanatseverler olmak üzere pek çok kişi Azeri tiyatrosuna ilgi duymaya başladı. İşte o sıralar kendi adıma Bakü'de bir gün bir opera ya da tiyatro temsilinde seyirci olmayı arzu etmeye, hatta bunun hayalini kurmaya başladım. Daha sonra zaman geçtikçe bu rüyam yosun tutmaya başladı ve neredeyse unuttum.

Gün geldi yemek araştırmaları için Azerbaycan'da bulunmam gerekti. Bu ziyaretle birlikte bir vakitler çok istediğim hayalim aklıma geldi. Allah'tan bizim orada bulunduğumuz sıralar sezon yeni açılıyordu. Hem tiyatrodan hem de operadan her zaman olduğu gibi ilk sıradan bilet satın aldık.

Opera Leyli ile Mecnun; bildiğimiz efsaneyi anlatıyor. Üzeyir Hacıbeyli kendi yorumuyla bu efsaneyi bir kez daha ölümsüzleştirmiş. Aşk kavuşulamayınca aşk oluyormuş. Bunu bir kez daha anladık. Oyuncular xalq artisti ve emektar artist olmak üzere iki gruba ayrılıyorymuş. Xalq (halk) bizim bildiğimiz devlet sanatçısı statüsünde. Emektar artist de devlet operasında kadrolu görev yapan sanatçılara verilen unvanmış.

Bu temsilde daha çok devlet sanatçısı rol almıştı ama ne yalan söyleyeyim opera konusunda hayal kırıklığına uğradım. Benim gözümde özellikle bizim Ankaralı sanatçıların yanında çok sönük kaldılar. Bizimle bulunan Azeri arkadaşlar bile ezgilerin çoğunu anlayamadılar. Sesler o kadar cılız çıkıyordu ki ön sırada oturan bizler bile duymakta sıkıntı çektik.

Dekorlar ve kostümler de vasatın altındaydı. Çok kısa bir alkıştan sonra oyun sona erdi.

Ben 1912 yapımı adeta dantel gibi bezenmiş bu salondan, temsilin silikliğine rağmen mutlu ayrıldım çünkü hayalini kurduğum bir düş gerçek olmuştu.

Aslında operadan bir kaç gün önce iki tane de tiyatro temsili izledik. Benim için operanın önceliği olduğu için operayı öne aldım. İki 1860 yılında inşa edilmiş Akademik Milli Dram tiyatrosundaydı. Bu sezona da yeni restore edilmiş şekliyle yetiştirilmiş. Yılın ilk temsili İlyas Efendiyev'in Karabağname'si, Ermeni-Azeri ilişkilerini, Karabağ'ın Azerilerin elinden türlü dolaplarla çıkışını anlatıyor. Sanatçılar entelektüel Azerice konuşuyorlar. Anlatımları o kadar net ki söylediklerinin hemen hemen hepsini anladım. Rol yapma yetenekleri de gayet iyiydi. Kısacası oyun dört dörtlüktü.

İkinci temsil de Genç Temaşacılar Teatrı'nda sergilendi. Oyun Gogol'un "Bir Evlenme" eserinin "Evlenme" adıyla uyarlamasıydı. 50 yaşına kadar evlenmemiş bir beyin evleneceği sırada düğünden kaçmasını anlatıyordu. Müthiş bir komediydi. Sanatçıların başarısı tam anlamıyla muhteşemdi.

Böylelikle bir iyi, bir daha iyi, bir de çok iyi üç sanatsal etkinliğe dahil olduk. Her şeyden önemlisi bu temsiller Bakü'de sergilendi. Azeri eserlerini, Azeri sanatçıların yorumuyla izledik. Ne mutlu...

Banu Atabay
10.10.2012

